

KURIER WILEŃSKI

DZIENNIK NIEZALEŻNY

Rok założenia 1840

nr 171 (13464)

Sobota, 5 września 1998 r.

cena 1 Lt

DZIŚ W NUMERZE :

- * Niedzielne msze św. w języku polskim - str. 3.
- * Historyczne dzieje Trok - dziennik nieznanego autora - str. 4.
- * Były proboszcz parafii niemieckojęzycznej R. Jakutis a skandal seksualny - str. 5.
- * Pierwsza rocznica śmierci Matki Teresy z Kalkuty - str. 7.
- * Gorzka wódka w Czterdziestym Pierwszym - o sytuacji w głębi Rosji - str. 8.
- * Odwieczny temat życia i śmierci - str. 9.
- * Apel nadkomisarza policji rej. wileńskiego M. Popławskiego o współpracę - str. 12.

„Kurier Wileński” - gazetą prezydentów i studentów, nauczycieli i emerytów, naukowców i rolników... Migawka ze spotkania w Wilnie prezydentów Litwy i Polski, któremu towarzyszył też nasz dziennik.

Fot. Damazy Kwiatkowski, fotoreporter prezydenta RP

KREDYT BANK PBI

SPÓŁKA AKCYJNA

ATRAKCYJNE WARUNKI OPROCENTOWANIA LOKAT

	LTL	USD
1 m.	4,5%	3,7%
2 m.	5,0%	3,7%
3 m.	7,1%	4,5%
6 m.	7,5%	4,9%
12 m.	7,6%	5,1%

ul. Liejkyklos 3/1 tel. 79-11-03

Z inicjatywy Czytelników, Przyjaciół i Sympatyków powstał Fundusz Wspierania „Kuriera Wileńskiego”

Podajemy nazwiska kolejnych ofiarodawców:

Ks. Mirosław NOWOSIELSKI,

Warszawa - Łowicz - 20 USD

UAB „KRĖVETE”, Klaipėda - 200 Lt

M.S. (nazwisko do wiadomości redakcji),

Wilno - 20 Lt

Serdecznie dziękujemy.

Chętni pójścia w ich ślady (na życzenie zachowujemy anonimowość), mogą się zgłosić pod adresem redakcji „Kuriera Wileńskiego”: Laisves pr. 60, 2056 Vilnius, ew. tel. 42-79-01, 42-79-49.

Na prośbę Czytelników podajemy konto bankowe „KW”, na które można przelać pieniądze: Lietuvos taupomasis bankas Sostines skyrius

Paszilalciu Klientu Aptarnavimo Poskyris

(LTB Sostines sk. Paszilalciu KAP)

kodas 60111, sąskaita nr 1129001102

valiutine sąskaita nr 1871006099.

Przelewu na konto walutowe można dokonać za pośrednictwem

Kredyt BANK SA, Warszawa oraz w oddziałach tego banku w Polsce.

Kolejne podsumowanie

„KW”: Wzrosła liczba prenumeratorów, zwiększyła się sprzedaż detaliczna

Z przyjemnością i z satysfakcją stwierdzamy wzrost prenumeraty i sprzedaży detalicznej naszego dziennika. Ceny bardzo wkład ofiarodawców do naszego Funduszu Wspierania. Na dzień dzisiejszy wpłynęło już do niego około 6 tys. litów.

Wszystkim Wam, kochani, jeszcze raz serdecznie dziękujemy. Dzięki Waszej bezinteresownej postawie poznajemy (poznaliśmy) naszych rzeczywistych oraz nowych Przyjaciół i Sympatyków. O tym - w głębszej refleksji, na którą jeszcze przyjdzie czas.

Redakcja

POLSKIE LINIE LOTNICZE - POLISH AIRLINES

LOT

Dogodne połączenia
z Wilna
przez Warszawę do:
Athens,
New York,
Chicago,
Los Angeles,
Pekin,
Istambul,
Tel Aviv.

Wilno, tel. 73-90-20.

(Zam. 359)

Komunikat Komisji Łączności z Polakami za Granicą Sejmu RP w sprawie KARTY POLAKA

Komisja Łączności z Polakami za Granicą Sejmu RP, biorąc czynny udział w pracach legislacyjnych nad ustawodawstwem, dotyczącym Rodaków mieszkających za granicą, zwraca się z uprzejmą prośbą o przesyłanie opinii na temat KARTY POLAKA.

Komisję szczególnie interesują opinie czytelników, dotyczące tekstu pre-

ambuly do KARTY POLAKA oraz zawartego w niej katalogu uprawnień.

Wszelkie uwagi i opinie prosimy przysyłać na adres:

Komisja Łączności z Polakami za Granicą

Ul. Wiejska 4/6/8 pokój 201 00-902 Warszawa Polska

Tel. 621 22 64, fax 694 23 05

W

ZNAD WILNI
73.34/103.8 FM

Do wiadomości wilnian i gości

Niedzielne Msze św. w języku polskim w kościołach wileńskich:

- Kościół św. Teresy (Ostra Brama) ul. Auszros vartu 14, tel. 22-35-13, godz. 9.00, 13.00, 17.30.
- Kościół Duchy Św. (podominikański) ul. Dominikonu 8, tel. 62-95-95, godz. 8.00, 9.30, 11.00, 13.00, 14.30 - Msza św. chrzcielna, 19.00;
- Kościół Wszystkich Świętych ul. Rudninku 20/1, tel. 61-74-34, godz. 11.00;
- Kościół św. św. Piotra i Pawła (Antokol) ul. Antakalnio 1, tel. 34-02-29, godz. 9.00, 13.00;
- Kościół św. Rafała ul. Upes 1, tel. 72-41-64, godz. 8.00, 9.00, 13.00;
- Kościół Niepokalanego Poczęcia NMP ul. Seliu 17, tel. 75-21-06, godz. 8.30, 13.00;
- Kościół błg. Jerzego Matulewicza, ul. Matulevicziaus, tel. 42-67-75, godz. 14.00;
- Kaplica św. Jana Bosco (Lazdyniai), ul. Erfurto 3, tel. 44-76-66, godz. 8.30, 13.00;
- Kościół Opatrzności Bożej - Serca Jezusowego (Dobra Rada), ul. Gerosos Vilties 17, tel. 63-28-98, godz. 9.00, 13.00;
- Kościół Chrystusa Króla (Kolonia Wileńska), ul. Szvarioji 3, tel. 67-25-75, godz. 13.00.
- Kościół św. Kazimierza (Nowa Wilejka) ul. Palydovo 15, tel. 67-45-55, godz. 9.00, 13.00;
- Kościół św. Krzyża (Kalwaria Wileńska - Jerozolimka), ul. Kalvariju 225, tel. 73-64-69, godz. 9.30, 13.30.

Na każdą chwilę życia

Informator podręczny (16)

- Placówki zdrowia i piękności
- 61 - 95 - 60 - Klinika zdrowia i piękności, 2001 Vilnius, J.Lelevelio 4 - 301
 - 70 - 57 - 10 - Centrum kosmologii oraz terapii piękna, 2056 Vilnius, Ch. Sugiharos 3
 - 62 - 91 - 87 - Centrum kosmologii oraz terapii piękna, Vokietcziu 28/17
 - 50 - 51 - 30 - Centrum terapii piękna, hotel „Villon”
 - 75 - 23 - 72 - Centrum zdrowia i piękna „Kenzo”, Vilnius, A.Juoza-pavicius 4 - 10
 - 75 - 01 - 66 - Centrum zdrowia „Sanvita”, 2051 Vilnius, Szeimyniskiu 21, lekarz naczelny
 - 75 - 61 - 93 - -/- -/- -/- -/-
 - 75 - 01 - 67 - Apteka
 - 75 - 18 - 04 - Centrum piękna „Zervyna”, 2600 Vilnius, Ukmerges 12
 - 22 - 64 - 39 - Kompleks sportu „Sigma”, Vilnius, Kalvariju 125
 - 62 - 84 - 23 - -/- -/- -/-
 - 72 - 71 - 67 - „Dumenai”, Vilnius, Zveju 18, (sauny :30 - miejscowa oraz mała na 6 miejsc), aerobika, masaż
 - 72 - 77 - 44 - -/- -/- -/-
 - 26 - 90 - 41 - Pałac Sportu Wodnego „Vilnius”, Vilnius, Erfurto 13
 - 76 - 67 - 29 - Centrum Zdrowia Uczniów, 2012 Vilnius, Žirmunu 37
 - 75 - 33 - 75 - Basen „Zalgiris”, Vilnius, Rimkinties 3/1
 - 35 - 79 - 26 - „XXL”, Klub Grubasów Wilna, Vilnius, A.Juoza-pavicius 6a
 - 62 - 30 - 04 - „Malones dovana”, konsultacje dotyczące zdrowia oraz inne kwestie społeczne
 - 63 - 43 - 84 - Wieczorami oraz w dni wolne od pracy

Optyka

- 61 - 89 - 78 - „Limeta”, Vilnius, Basanavicius 12/14 „Vilniaus optika”
- Gedimino 3a, Kalvariju 170,
- Zvaigždziu 27a (Przychodnia Karoliniska)
- Antakalnio 57 (Przychodnia)
- Szeskines 26 (Przychodnia)
- Vyduno 15 (Przychodnia w Pilaite)
- V.Sirokomles 8 (Przychodnia w Nowej Wilejce)
- Laisves 79 (Przychodnia w Paszilaicziai)
- Apteka „Auszros”, Pylimo 56
- 62 - 00 - 73 - „Rega”, Vilnius, Pilies 32, skomputeryzowana diagnostyka oczu, linzy...

Wytynj i zachowaj

Kronika policyjna

Jak podaje dział Sztabu Informacji MSW RL, w dniu 3 września br. w kraju zanotowano 1 zabójstwo, 4 obrażenia ciała, 20 chuligańskich ekscesów, 9 rabunków, 1 oszustwo, 126 kradzieży.

Skradziono 8 samochodów, 4 - znalezione. Zanotowano 19 wypadków drogowych oraz 5 pożarów. Znalezione zwłoki 8 osób. Zatrzymano 42 podejrzanych o popełnienie przestępstw.

Za co pobito?

Takie pytanie zapewne nurtuje N.T. (ur. 1943 r.), którego 2 września około godziny 23 pobila grupa osobników. Poszkodowany trafił do szpitala.

3 września o godzinie 18 min 07 do wileńskiego KP zwrócił się J.K., który zawiadomił, że tego samego dnia o godzinie 17 min 30, w lasku między Szeszkie a Fabijoniškami nieznanymi osobnikami zranili jego teścia, który z raną postrzałową trafił do szpitala.

Komu potrzebna jest tkanina obciwoia

40 ogromnych zwójów tkaniny obciwoiej, wartości 60 000 litów skradziono ze składzika J.V., znajdujące się przy alei Savanoriu.

Złodzieje nie gardzą też piłami motorowymi

3 września, z przedsiębiorstwa indywidualnego H.C. znajdującego się w Kownie, przy ulicy Jonavos, skradziono 10 motorowych pił. Straty - 17 255 litów. Podejrzani - T. Alionis (ur. 1979 r.) oraz A.Ribikauskas (ur. 1968 r.) - zatrzymani. Przygotowała H.G.

**44 sezon „Wilił”
Zapraszamy
nowych
członków**

Po raz 44 Polski Zespół Artystyczny Pieśni i Tańca „Wilił” rozpoczyna sezon wórczy. Możemy się szczyścić wieloma osiągnięciami za okres minionego 43-lecia, przede wszystkim w propagowaniu kultury polskiej na Litwie, w zakładaniu zespołów zarówno dorosłych jak i szkolnych.

Co roku „Wilił” zapraszana jest na różne festiwale. Ostatnio w Roku Mickiewiczowskim dwukrotnie brała udział w wieczorach literacko-muzycznych inspirowanych przez Barbarę Wachowicz (w Wilnie i Mragowie).

Właśnie w sierpniu na IV Festiwalu Kultury Kresowej w Mragowie Agata Mlynarska - znana prezenterka telewizyjna i prowadząca ten festiwal nazwała „Wilił” perłą Wileńszczyzny.

Przypominamy o naszych osiągnięciach nieprzypadkowo. Otóż, tradycyjnie z rozpoczęciem nowego sezonu zapraszamy młodzież od 16 lat do poszczególnych grup (chór, tańce, kapela) naszego zespołu. Próby odbywają się w Pałacu Kultury Związków Zawodowych (Mykaloičiu-Putino 5) w każdą środę i piątek od godz. 19.00 (pokój 338).

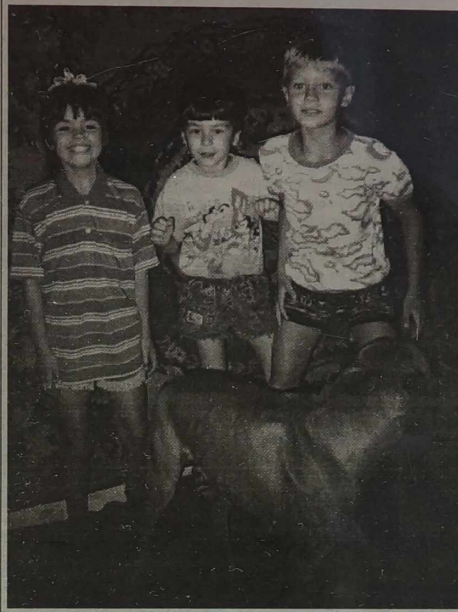
Przy zespole działa studio choreograficzno-wokalno-muzyczne, do którego są przyjmowane dzieci w wieku 10-15 lat. Po ukończeniu 16 lat chętni będą mogli przejść do młodzieżowej grupy „Wilił”.

Zajęcia w studiu odbywają się w soboty o godz. 9.30 w pokoiu nr 338.

A więc do spotkania w nowym sezonie.

Serdecznie zapraszamy!
Kierownictwo zespołu

**KONKURS
„MOJA POCIECHA” 56(123)**

Oto kolejna fotografia konkursowa, a na niej utrwalona Julia, Zbyszek i Romek wraz ze swym ulubieńcem Lodem.

Opóźnienia pociągów z powodu naprawy torów

8 września z powodu naprawy torów na stacji Palemonas pociąg Szawle-Kowno wyjeżdżający z Szawle o godz. 7.12 będzie jechał zmienioną trasą przez Koszedary i do Kowna przybędzie z opóźnieniem 20 minut. Pociąg Janowo-Kowno, któ-

ry z Janowa wyrusza o godz. 10.28, również będzie jechał przez Koszedary i do Kowna przybędzie z półgodzinnym opóźnieniem. Wydział obsługi pasażerów zawczasu przeprosza podróżnych z powodu tych utrudnień.

KURIER WILEŃSKI

- CODZIENNE WYDANIE
- SOBOTNIE WYDANIE

**SZANOWNY CZYTELNIKU!
DO 18 WRZEŚNIA TRWA
PRENUMERATA „KW”**

NA PAŹDZIERNIK I POZOSTAŁE MIESIĄCE 1998 r.

Koszty prenumeraty dla Czytelników „KW” na Litwie:

	1 mies.	2 mies.	3 mies.
z dostarczaniem przez pocztę	19 Lt	38 Lt	57 Lt
bez dostarczania (w szkołach)	16 Lt	32 Lt	48 Lt
w księgarniach: S.K., ul. Auszros Vartu (Ostrobramska) 9	15 Lt	30 Lt	45 Lt
i „Elephas”, ul. Olandu (dawn. Holendermia) 3	15 Lt	30 Lt	45 Lt
w redakcji	14 Lt	28 Lt	42 Lt
„Kurier Wileński” (sobotnie wydanie)	1 mies.	2 mies.	3 mies.
z dostarczaniem przez pocztę	3,90 Lt	7,80 Lt	11,70 Lt

„Kurier Wileński” można zaprenumerować na każdej poczcie.

Indeks „Kuriera Wileńskiego” - 0044 (codzienne wydanie)

Indeks „Kuriera” - 0172 (sobotnie wydanie)

Uwaga! Okazja tańszego kupienia „Kuriera”:

W naszej redakcji (Laisves pr. 60, Dom Prasy, XI pietro) można nabywać sobotni oraz wszystkie kolejne numery „Kuriera” - za 70 ct. Numery z dni poprzednich - za 40 ct.

Diariusz miasta Troki od grudnia 1918 r. 1

W grudniu, roku 1918-go, jeszcze podczas okupacji niemieckiej, ale już po złożeniu nominacji w Niemczech, a na parę tygodni przed zupełnym opuszczeniem przez Niemców ziem naszych, wśród wybitniejszych społeczeństwa Trok, powstała myśl stworzenia samorządu miasta.

Chodziło tu głównie o to, aby na razie nie pozostawiało miasto bez żadnej władzy i aby jako tako zabezpieczyć mieszkańcom spokój i nie dopuścić do anarchii.

Jednakże wszyscy byli przekonani, że przyjdą bolszewicy, którzy bowiem już znajdowali się w Świecianach i szli na Wilno prawie bez przeszkód. Wprawdzie Samoobrona polska stawiała im zacięty opór pod N. Wilejką, ale bezskutecznie. Niemcy zaś ustępując, za sobą puszczali bolszewi-

ków. A więc w takim nastroju zostało zwołane ogólne zebranie mieszkańców m. Troki, na którym przewodniczył miejscowy Proboszcz i Dziekan Trocki ks. Klemens Malukiewicz. To ogólne zebranie miało za zadanie powołać Zarząd miasta, któryby miał atrybucje tymczasowej władzy.

Z uwagi na doniosłą chwilę i konieczność szybkiego i energicznego działania, na tym zebraniu ustalono wytyczne co do sposobu głosowania i prawa głosu. A więc: głosowanie było tajne, prawo głosu mieli tylko ci, którzy ukończyli 25 lat życia. Kobiety miały równe prawo do głosowania, co i mężczyźni. Do głosowania nie były dopuszczone te osoby, które były karane za przestępstwa kryminalne i według praw rosyjskich pozbawione były praw obywatelskich, oczywiście z wyłączeniem tzw. politycznych przestępstw.

Przed wyborami Zarządu zwinęła się bardzo burzliwa dyskusja. Głos zabierali ludzie o przekonaniach komunistycznych i skłaniających się ku bolszewikom, i ludzie stojący w opozycji do tych przekonań, a dążący do wywalczenia własnej Niepodległości Państwa Polskiego.

Najostrzejsza walka toczyła się pomiędzy Władysławem Bu-

drewiczem a M. Nowickim, który przychodząc na owe zebranie, przyprowadził ze sobą bojówkę komunistyczną i omal nie wywołał bójki.

Zaznaczyć należy, że za bolszewicką władzą był tylko element ciemny i biedota, która nie opuszczała Trok podczas okupacji niemieckiej, a nie znając jeszcze bolszewików i ich rządów, sądziła, że gdy przyjdą, to zabiorą wszystko bogatszym, a oddadzą biednym. Strogo się jednak zawiedli i później stanowili najślimszą opozycję w stosunku do komunistów.

ręką Zarządu, gdyż Niemców już w mieście nie było.

Zarząd ten istniał do dnia 7-go stycznia 1919 roku, to jest do dnia wejścia wojsk bolszewickich.

Dnia 8-go stycznia rano został utworzony Komitet Rewolucyjny t. zwany „Rewkom” pod przewodnictwem, pochodzącego z Trok, Nowickiego Marka - wyznania karańskiego, b. urzędnika pocztowego za czasów carskich.

„Rewkom” ów rozpoczął swoją działalność od rozwiązania do-

czas dłuższy, dotychczasowe stosunki musiałyby siłą rzeczy ulec zmianie na gorzej.

Ci, co zasiadali w „Rewkomie”, nie cieszyli się zupełnym zaufaniem miejscowego społeczeństwa, a już sam skład personalny „Rewkomu” nie budził ufności i tak np. majster szewcki był naczelnikiem milicji powiatu Trockiego, kuśnierż - naczelnikiem działu aprobowacji, obaj ledwo że mogli podpisać swoje nazwiska.

Należy zaznaczyć, że władze bolszewickie nosiły się z zamia-

Dzień 24-go kwietnia.

O brasku dnia miasto się znów ożywiło. Dzień był cudowny, ciepły i tyle słonecz! Wzbrala w sercach ludzkich radość jakaś wielka i nieokreślona. Miało się ziszczyć coś, co dawno było oczekiwane... Pytano - gdzie są teraz Polacy? Gubiono się w domysłach... Jedni chcieli już ich mieć w Ponarach, inni w Landwarowie, a jeszcze inni, najmniej cierpliwi, maszerujących już do Trok.

W rezultacie trzech obywateli miasta, a mianowicie: Władysław Budrewicz, Bolesław Łakowicz, Jan Pawłowski zdecydowali się udać do Landwarowa celem zasięgnięcia informacji.

Otóż jeden z nich, po powrocie, taką zdawał relację:

- Przyjechaliśmy do Landwarowa, lecz tam jeszcze wojsk polskich nie było. Mieszkańcy tutajśi twierdzili, że wojska polskie są już w majątku Waka. Jedziemy więc do Waki. Ledwieśmy ujechali parę kilometrów, ujrzelśmy maszerującą szarą kolumnę wojska. Zbliżamy się. Na czele kolumny oficer. Z niemyim podziwem i rozzerwaniem patrzymy na tych szarych żołnierzyków, zakurzonych, ale dostatnio ubranych, dziarsko i buńczucznie maszerujących. Znać dyscyplinę i hart ducha! Zatrzymujemy się. Dowódca kompanii - jak się potem okazało, podporucznik Światalski - zapytuje nas, dokąd jedziemy. Naturalnie, opowiedzieliśmy o wszystkim i w imieniu miasta prosimy o rychłe zajęcie tegoż, ponieważ obawiamy się powrotu bolszewików. Na to podporucznik Światalski uśmiechnął się zycyliwie i rzekł: - Bolszewicy już nie wrócą. Poczem skierował nas do wsi Ludwinowa, do d-ctwa 3-go baonu I-go pułku piechoty legionowej, jako do d-ctwa odcinka operacyjnego, sam zaś pomaszerował w stronę Landwarowa.

Jadąc do Ludwinowa, w majątku Waka, po raz pierwszy widzieliśmy artylerię polską.

Godzina 6-ta rano - stajemy w d-ctwie baonu. Na spotkanie wychodzi sam dowódca baonu, 23-letni kapitan Langner. Na jego zapytanie, skąd jedziemy i czego życzymy, opowiedzieliśmy o celu naszej podróży oraz gorąco prosiliśmy, aby jak najprędzej zajął Troki.

Krótka, żołnierska, ale pełna dla nas radość była odpowiedź tego dzielnego oficera.

- Dobrze, wprawdzie nie mam jeszcze rozkazu zajęcia Trok, ale je zajmę na własną rękę. Niech panowie wracają, a o godzinie 1-jej p.p. żołnierze moi będą już w Trokach.

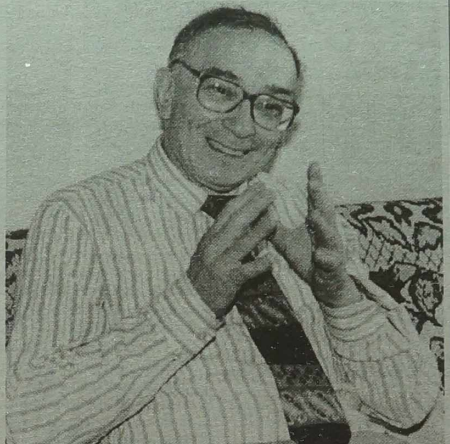
(Cdn.)

NA ZDJĘCIACH: Bohdan Smoleński; faksymile podpisu prezydenta II RP Ignacego Mościckiego oraz towarzyszących mu osób z „Diariusza miasta Troki od grudnia 1918 r.” i tekst: „Działo się na wyspie Zamkowej w uroczystym dniu 4 lipca 1927 roku pobytu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Profesora Ignacego Mościckiego, który na prośbę Burmistrza miasta Władysława Budrewicza łaskawie swój podpis na wieczną pamiętkę dla miasta ułożył rączy!”
 Fot. Marian Paluszkievicz

Bohdan Smoleński: „Pragnę to zamieścić w „Kurierze”...

Od tego zaczęła się nasza rozmowa telefoniczna z p. Bohdanem, stałym Czytelnikiem naszego dziennika, księgowym stacji paliwowej w Rudziszkach (rejon trocki) a historykiem z zamiłowania. Zadzwonił do redakcji i zaproponował, by na łamach „Kuriera” zamieścić w odcinkach „Diariusz miasta Troki od grudnia 1918 r.”, w którego jest posiadaniem. Odnaleziony na strychu wyburzonego domu nr 14 przy ul. Birutes (dawn. Kościelna) w Trokach, dotąd nie był nigdzie drukowany. Tak więc na naszych łamach ukazuje się po raz pierwszy. Kto jest autorem tego diariusza (dziennika) - nie wiadomo. Być może jego ukazanie się - wraz z przedstawieniem mało znanych faktów z dziejów Trok tamtego okresu - przyczyni się do ustalenia autorstwa oraz innych faktów z nim związanych.

Jerzy SURWIŁO

Ostatecznie do Zarządu miasta zostali wybrani: Budrewicz Władysław, Mickiewicz Romuald, Nestorowicz Antoni, Parszukow Jan, Jachimowicz Tomasz, Rodkiewicz Antoni - Polacy; Zajackowski Józef - Karaimi; Bimimowicz Chaim, Kue Szymiel - Izraelci.

Zarząd miasta w powyższym składzie pod przewodnictwem Mickiewicza Romualda rozpoczął swoją działalność, która szła w kierunku zapewnienia spokoju i bezpieczeństwa mieszkańcom. Absolutna władza spoczywała w

tychczasowego Zarządu miasta i od tej chwili władza nad miastem przeszła w ręce „Rewkomu”.

Po ustąpieniu Nowickiego Marka, przewodniczącym „Rewkomu” został niejaki Pisarszewski - Izraelita z Kowieńskich, Skład „Rewkomu”, poza przewodniczącym, był wyłącznie złożony z ludzi miejscowych, wśród których nieliczne jednostki były przekonań komunistycznych, reszta zaś weszła dlatego do „Rewkomu”, aby nie oddać władzy nad miastem zupełnie w obce ręce. Ci też przyczynili się do usunięcia Nowickiego - zacieklego komunisty-bolszewika, którego przewodnictwo mogło być przyczyną wielu ofiar spośród mieszkańców. Pozostali członkowie „Rewkomu” bądź co bądź musieli liczyć się z ogółem mieszkańców, choćby i z tego względu, że nie byli pewni, czy władza bolszewicka długo zdoła się utrzymać. W tym właśnie czasie toczyły się utarczki pod Żośłami, pomiędzy ustępującymi wojskami niemieckimi a bolszewikami.

Krażyły więc uporczywe pogłoski o rzekomym powrocie Niemców i możliwym powtórnym zajęciu Wilna przez nich. Bolszewicy, choć nie chcą, musieli się liczyć z miejscową ludnością i poza rekwizycjami zboża, produktów spożywczych, inwentarza żywego, mebli i krótkoterminowych aresztów, większych udręczeń nie było. Jednak pomimo wszystko, wybitniejsza część społeczeństwa z trwogą patrzyła w przyszłość. Oczywiście, gdyby bolszewicy rozgościli się

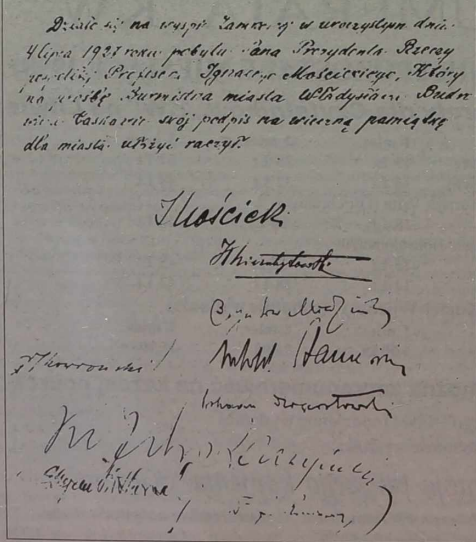
rem nałożenia kontrybucji na miasto, lecz miejscowi członkowie „Rewkomu”, pod naciskiem społeczeństwa, oparli się temu i zniechcieli władzę do zrezygnowania z tego zamiaru.

Należy podkreślić z naciskiem, że ludność jak miasta tak i powiatu, z wyjątkiem paru komunistycznych się jednostek, była stanowczo nieprzychylna bolszewikom i obca idei komunistycznej. Dnia 19 kwietnia 1919 roku, w Wielką Sobotę o godzinie 5-jej rano, wśród członków „Rewkomu” i wojsk bolszewickich, rozkwatowanych w mieście, zauważono silne zdenerwowanie. Aczkolwiek trzymano w tajemnicy powody tego niepokoju, to jednak kursowały uporczywe pogłoski, że wojska polskie - Legioniści zajęli Wilno.

Pytano: jak, kiedy i skąd? Trudno było nawet przypuszczać, aby Polacy, którzy niedawno uzyskali wolność i nie umocnili się jeszcze w Kongresówce, mogli przyjąć do Wilna. Zresztą o Polsce jeszcze nie dochodziły żadne wieści, mimo to spodziewano się czegoś radosnego i wytworzył się podniecony nastrój denerwującego oczekiwania.

Wreszcie władze bolszewickie i ich wojska zaczęły ewakuować się w kierunku Mejszagoły przez Rykonty omijając Wilno.

Dzień 23-go kwietnia. W mieście ani jednego żołnierza bolszewickiego. Podnieceni ludności wzrosło niepamiętnie - gromadziło się na ulicach miasta i sejmikowano, tak zszedł dzień cały. Zapadła noc niepewna jutra.

ZAPOZNAJMY SIĘ

Maria Danilewicz Zielińska

Wiem, że paniom nie godzi się wspominać ich lat. Powiem jednak, że dr Maria Danilewicz Zielińska urodziła się dawno temu. Przyszła na świat 29 maja 1907 r. w Aleksandrowie Kujawskim jako córka tamtejszego aptekarza, Wilhelma Markowskiego, i jego żony, Antoniny, Skoligacony, ze znakomitymi rodami Glogerów i Korotyńskich, już przed wojną należała do osób cenionych w polskich środowiskach naukowych i kulturalnych. Była wybijającą się pracowniczką Biblioteki Narodowej, sekretarzem generalnym Związku Bibliotekarzy Polskich oraz autorką liczących się prac historyczno-literackich i dokumentacyjnych.

We wrześniu 1939 r. wraz z mężem, Ludomirem Danilewiczem (należącym do grupy, która rozszyfrowała słynną niemiecką Enigmę) opuściła Polskę. Wciąż czynna, obarczona przez władzę polskie różnymi zadaniami, wojnę spędziła we Francji, Portugalii i wreszcie Anglii, gdzie osiadła na dłuższy czas. Tu w 1943 r. przystąpiła do organizowania Biblioteki Polskiej w Londynie, którą zawsze traktowała jako swoją, działającą w wolnym świecie, filię Biblioteki Narodowej w Warszawie. Fachowo i ofiarnie kierowała tą znakomitą instytucją przez 30 lat, parokrotnie przyczyniając się do wyważenia jej z ciężkich opresji. Nad Tamizą stała się osobą podziwianą i szanowaną, człowiekiem-instytucją umie-

jącą i chcącą pomóc i poradzić w wielu sprawach. Nie na darmo Kazimierz Wierzyński napisał w 1966 r.:
Ktoś powiedział, że gdyby miał przepisać cały polski Londyn, jedno powinno ocalać, mianowicie Biblioteka Polska z panią Marią Danilewiczową. Powiedzenie poszło po ludziach i stanowi zachęcający przykład, jak wysoko można za życia awansować.

Obok pracy w Bibliotece Polskiej Maria była stałą współpracowniczką Radia Wolna Europa, londyńskich „Wiadomości” i paryskiej „Kultury”, członkiem rozmaitych komitetów, rad i stowarzyszeń, autorką, edytorką i tłumaczką. Spód jej pióra wychodziły i nadal wychodzą coraz to nowe znaczące prace historyczno-literackie, bibliograficzne i księgoznawcze, a także utwory literackie, wspomnienia i recenzje. Nie licząc setek rozsyłanych po przeróżnych czasopiśmie i dziełach zbiorowych artykułów o rozpraw, Maria Danilewicz Zielińska jest autorką kilkunastu książek i sporych broszur. Są to m. in.: najbardziej znana jej praca Szkiełko o literaturze emigracyjnej (wyd. I w 1978 r.) oraz Tymon Zaborowski. Życie i twórczość (1933), Losy bibliotek polskich (1941 i 1942), Biblioteka Polska w Londynie (1959), Pierścien z Herkulanum i płaszcz pokutnicy (1960), Wspomnienia o Bibliotece Narodowej (1979), trzy tomy bibliografii paryskiej „Kultury” i wydawnictw Instytutu Literackiego, zbiór

nowel pt. Blisko i daleko (1953) i powieść Dom (1956). W utworach literackich Marii najczęściej pojawiają się motywami są ukochana przez nią książka i równie umiłowana Kujawy. Po wojnie w kraju w postaci książkowej wydano tylko jej Szkiełko o literaturze emigracyjnej (parę edycji podziemnych oraz jedno oficjalne w 1992 r.) Próby przywołał (1992). Kilka drobnych tekstów M. Danilewicz Zielińskiej ukazało się w bibliofilskiej szacie, w tym aż trzy w 1995 r. P. Maria najbardziej boleje nad tym, że chociaż zanosilo się na to - nikt w kraju nie zdobył się dotąd na wzniesienie Domu oraz zebranie w osobnych publikacjach jej nowel i szkiców poświęconych książce i jej ludziom.

W 1973 r. Maria Danilewicz Zielińska powtórnie wyszła za mąż za osiadłego od lat w Portugalii, znanego jej jeszcze z czasów wojny, Adama Kazimierza Zielińskiego i zamieszkała razem z nim w Feijó pod Lizboną. Jej dom, przypominający nieco polski dworek, miejsce istnych pielegrymek pojawiających się nad Tagiem rodaków, jest do dziś najdalej wysuniętą na zachód Europy ambasadą polskiej kultury.

Przez wiele lat nazwisko Marii Danilewicz Zielińskiej znane było w Polsce przede wszystkim z jej cyklicznych audycji w Radio Wolna Europa. Nazwisko, ale nie osoba. Anegdota brzmi opowieść p. Marii o tym, jak

jeden z dostojników towarzyszących w 1993 r. prezydentowi Lechowi Wałęsie w jego wycieczce w Portugalii, zapytał ją: Czy jest Pani może kuzynką tej Marii Danilewicz Zielińskiej, która uczyła nas przez Wolną Europę prawdziwej historii i wiedzy o literaturze polskiej? Dopiero po przełomie lat 80. i 90. do wcześniejszych publikacji i wyrobieniami emigracyjnych doszły tak bliskie sercu p. Marii odnalezienia i godności krajowe. Otrzymała m. in. Krzyż Komandorski Polonia Restituta (1993) oraz członkostwo honorowe Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickie-

wicza (1989) i Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich (1993). 30 stycznia br. Polski Pen Club przyznał dr Marii Danilewicz Zielińskiej swoją Nagrodę Edytorską. A w 1993 r. Biblioteka Narodowa urządziła poświęconą jej wystawę (będącą autonomicznym aneksem do ekspozycji zorganizowanej w 50-lecie Biblioteki Polskiej w Londynie). Przeprowadzono z nią spore wywiady, opublikowano kilka jej biografii, a wśród nich moja broszurę pt. Pani Maria... (Warszawa 1993).

Andrzej KŁOSOWSKI
„Forum Polonijne”

Kontakt z Wilnem

Z listu Janusza Odrowąża-Pięniżka, dyrektora Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie: „Posłałem książkę J. Surwiły, Wileńskimi śladami Adama Mickiewicza do Portugalii do p. Marii Danilewicz Zielińskiej, która tak oto pisze:

„Pan Surwiło ujął temat bardzo przystępnie, nie popełniając nieścisłości, bardzo dużo wiadomości o Adamie Mickiewiczu i dopełnił je historią pomników, przynosząc (dla mnie przynajmniej) sporo nowości. Nie przypominam sobie, by ten końcowy rozdział miał odpowiednik w jakimś łatwo dostępnym podsumowaniu. Całość bardzo udana”.

← NA ZDJĘCIU: słynni Polacy. Repr. Walery Charin

„Głos z Litwy...” Konrada Łapina

Warto zdobyć i przeczytać. Informuje o niej, tudzież dzieli się na gorąco swoją refleksją RYSZARD MACKIEWICZ z Warszawy:

Gdańskie Wydawnictwo „marpress” wydało ostatnio wspomnienia z lat młodości Konrada Łapina. Ten, dziś już starszy, dystyngowany pan, miał niezwykle interesującą i burzliwą młodość. Przebiegała ona na ówczesnej Litwie Kowieńskiej. Wspomnienia obejmują lata 1922-1939. Autor opisuje czas spędzony w Polskim Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Kownie, studia na Uniwersytecie im. Witłoda Wielkiego, działalność w Polskiej Korporacji „Lauda” i służbę w Wojsku Litewskim.

Konrad Łapin był i pozostał Polakiem, gorącym patriotą. Dla ludzi takiego pokroju ówczesna rzeczywistość litewska nie była zbyt przychylna. Nie oznacza to jednak bynajmniej, że w książce tej pan Konrad „widać się” czytelnikowi jako ponury malkontent. Wręcz odwrotnie. Autor snuje szeroko rozwiniętą ić wspomnień, pełnych pogody i wyborowego humoru. Wiele wątków i szczegółów dotyczą wiernego odzwierciedlenia życia Polonii kowieńskiej tamtych czasów.

Książka zawiera paręnaście unikalnych fotografii. Swobodny klimat, w którym osadzona jest akcja, sprawia, że współczesny czytelnik chętnie ją weźmie do ręki.

Swoje pierwsze publikacje Konrad Łapin zamieszczał w szyku lat trzydziestych na łamach polskiego dziennika i czasopisma w Kownie. Po drugiej wojnie światowej osiadł na stałe w Sopotcie. Wkrótce nawiązał współpracę z Rozgłosem Polskiego Radia w Gdańsku. Pisał teksty do piosenek pod pseudonimem Jacek Kasprzywo. Utworzył, z muzyką Henryka Jabłońskiego oraz innych kompozytorów, zamieszkałych na wybrzeżu gdańskim, zdobyły w gronie słuchaczy nieomalą popularność.

Po „odwili” w roku 1956 Konrad Łapin pracował na stanowisku kierownika Redakcji Audycji Satyrycznych i Rozrywkowych; a potem zastępcy kierownika Redakcji Literackiej.

Jest współautorem libretto do musicali wystawianych na scenach teatrów muzycznych w Gdyni, Łodzi, Lublinie i Zabrzu. Pisze i publikuje w prasie, bądź na antenie radiowej, liczne opowiadania, felietony i reportaże literackie. „Głos z Litwy...” to książka o ludziach, występujących pod pełnym imieniem i nazwiskiem. Ludzie ci w przeważającej liczbie już nie żyją. Są to osoby, które autor darzył uczuciem głębokiej przyjaźni, życzliwości i przywiązania.

Do druku przygotowała
Aldwida Antonina BAJOR

Do uczestników zgadywanki „KW”: 200-lecie urodzin autora „Pana Tadeusza”

Sfinalizowanie I etapu zgadywanki pt. „Pomniki Adama Mickiewicza” i wytypowanie zwycięzców nastąpi w październiku.
Dokładną datę podamy dodatkowo.

Zamiast licencji - świadectwa

Ministerstwo Reform Administracyjnych i Samorządów zgaduje rządowi zatwierdzenie uchwały, zgodnie z którą licencje zostałyby zastąpione świadectwami w sprawie świadczenia usług, terminów i trybu organizowania podróży. W przypadku, gdy gabinet ministrów przyjmie tę uchwałę, licencje byłyby na świadectwa wymieniane stopniowo, podaje ELTA. Posiadacze już licencje obowiązywałyby do wygaśnięcia ich terminu.

W razie, gdy rząd przyjmie taką uchwałę, przedsiębiorstwa pragnące świadczyć usługi w zakresie organizowania podróży, musiałyby otrzymać świadectwa od komisji usług tury-

stycznych miejscowego samorządu w trybie określonym w rozporządzeniu Departamentu Turystyki.

Licencjowanie świadczenia usług turystycznych miało być dokonywane do wejścia w życie ustawy o turystyce - 1 września br. Licencje na jeden rok wydawał Państwowy Departament Turystyki, za nie należało wносить opłatę skarbową.

„KURIER WILEŃSKI” - TWÓJ PRZYJACIEL - INFORMUJE, DORADZA, POMAGA

APEL do mieszkańców miasta Wilna i rejonu wileńskiego

Szanowni państwo, w imieniu pracowników komisariatu policji rejonu wileńskiego zwracam się do państwa w sprawie ścisłej współpracy policji i społeczeństwa w zakresie polozenia tamy przestępstwom. Widząc, że sytuacja kryminalna w rejonie nie ulega poprawie - dokonuje się wiele kradzieży, szczególnie z domów, mieszkań, domków ogródkowych, samochodów, kradzione są samochody, zwierzęta, coraz częstsze stają się przypadki rozbójni i chuliganizmu, częstokroć dokonuje się zamachów na życie ludzi - uważamy, że zacieśnienie więzi między nami dziś jest szczególnie aktualne. Największe nasze zaniepokojenie budzą ci, którzy nie zajmują się pracując, zwłaszcza młodzi ludzie, nieletni, nawet dzieci żyjące w rodzinach społecznych, gdzie rodzice pija. Co tydzień policja rejonowa przekazuje do sądu około 20 spraw, na których podstawie za każdym razem pociąga się do odpowiedzialności karnej co najmniej 20 osób. A przecież to nasi bliscy, sąsiedzi, przyjaciele, idący na spotkanie swej trudnej, częstokroć bezpowrotnie zmarowanej przyszłości. Widząc to wszystko staramy się przestrzec ludzi przed grozącym niebezpieczeństwem. Tylko w pierwszym półroczu br. odwieziliśmy wiele szkół średnich, podstawowych oraz szkół rolniczych, a w Rudominie, Czarnym Borze, Woleczunach i Skojdziskach, gdzie popelnia się najczęściej przestępstw, spotykaliśmy się z mieszkańcami, udzieliłiśmy im oraz otrzymaliśmy wiele cennej informacji, porad, propozycji, odpowiedziliśmy im w wiele pytań, spełniłiśmy dużo próśb. I jeszcze raz przeanalizowaliśmy się, że współpraca policji i społeczeństwa jest do poznania niedoznana. Tym bardziej, że blisko 90 proc. przestępstw wykrywa się przy pomocy społeczeństwa, tj. obywateli, którzy coś widzieli, słyszeli o popełnianym przestępstwie. Dlatego pomoc wasza, a szczególnie wspólnie sadownictwo jest bardzo ważną rolą policji. Przede wszystkim dlatego, że w 302 wspólnotach położonych wokół miasta jest około 50 tys. działek i prawie tyle samo domków, praktycznie przez nikogo, szczególnie zimą, nie strzeżonych, pozostawionych własnego losowi. Na obsługę wspólnot sadowniczych policji rejonu wileńskiego nie przydzielono ani środków, ani etatów, ani transportu. Ponieważ problemy wszystkich zapomnianych sadowników oraz mieszkańców rejonu są nam jednakowo ważne, więc staramy się z Wami jeszcze ściślej obcoować, spotykać się, zasięgać rady i doradzać, jak uszczepić się przed przestępstwami, poinformować, jaka jest sytuacja kryminalna, opowiedzieć o pracy, problemach policji rejonowej. Jednocześnie chcemy usłyszeć od państwa propozycje, uwagi, rady, jak uczynić pracę policji bardziej efektywną. Ze szczególnym poczuciem odpowiedzialności udajemy się na spotkania i nadal będziemy się spotkać. Oczekujemy od państwa propozycji!

Prosimy o śledzenie naszej reklamy, ogłoszeń i znalezienie czasu na spotkanie. W tej i wszystkich innych kwestiach prosimy dzwonić do grupy telefonicznej ze społeczeństwem na nr 75-31-63, 75-29-78 albo do służby dyżurnych - tel. 75-25-66, do swych posterunków policji albo na jakikolwiek znany nam telefon komisariatu policji rejonu. Będziemy radzi, gdy zawnazsza zawiadomienie, z którymi funkcjonariuszami policji chcielibyście się spotkać. Oczekujemy od państwa propozycji!

Z szacunkiem
Mieczysław POPLAWSKI,
nadkomisarz policji rejonu wileńskiego

KALENDARIUM

- * Sobota (5.IX) jest 248 dniem 1998 r.
- Do końca roku pozostało 117 dni.
- * Znak Zodiaku - Panna.
- * Imieniny: Doroty, Justyna, Wawrzyńca, Wiktora.
- * Wschód Słońca - 5.32, zachód - 19.02.
- Długość dnia 13 godz. 30 min.
- * Księżyc. Przed pełnią - od 30 sierpnia.
- * Niedziela (6.IX) jest - 249 dniem 1998 r.
- Do końca roku pozostało 116 dni.
- * Znak Zodiaku - Panna.
- * Imieniny: Beaty, Bertranda, Eugeniusza, Petroniusza.
- * Wschód Słońca - 5.34, zachód - 18.59.
- Długość dnia 13 godz. 23 min.
- * Księżyc. Pełnia - 14 godz. 23 min.
- * Poniedziałek (7.IX) jest 250 dniem 1998 r.
- Do końca roku pozostało 115 dni.
- * Znak Zodiaku - Panna.
- * Imieniny: Melanii, Melchiora, Ralfa, Reginy.
- * Wschód Słońca - 5.36, zachód - 18.57.
- Długość dnia 13 godz. 21 min.
- * Księżyc. Pełnia - 14 godz. 21 min.

BANK POMYSŁÓW

REDAKCJA - CZYTELNIK Z ŁAMÓW „KURIERA” - DO ARCHIWUM RODZINNEGO

Codziennie zamieszczamy zdjęcia naszych Czytelników, członków ich rodzin, krewnych, przyjaciół, znanych w różnych sytuacjach życiowych. Po ukazaniu się najcześniejszej wędrują do redakcyjnej szuflady, a potem... Wiadomo, co się robi z wykorzystanym materiałem. By uszanować osoby utrwalone na tych zdjęciach, proponujemy za interesowanym, aby zabierali je z redakcji, np. do archiwum rodzinnego. Prosimy zwracać się pod nr tel. - 42 79 49.

Tę propozycję otwieramy naszą nową rubrykę - Bank pomysłów. Przyjmujemy najprzeróżniejsze pomysły, nawet te, których zrealizowanie dzisiaj nie jest możliwe, ale w perspektywie...?1 Pomysły można zgłaszać listownie ew. tel. - 42 79 04.

Pogoda Z parasolem czy bez ...

Dziś na Litwie zachmurzenie z przejaśnieniami, bez opadów, w nocy i nad ranem lokalne mgły. Wiatr zmienny 3-8 msek. Temperatura w nocy 4-9, możliwe przymrozki do -1 stopnia, w dzień 17-19 stopni. W Wilnie bez opadów. Temperatura w nocy 5-7, w dzień 17-19 stopni. W ciągu następnych dwóch dni bez opadów. Temperatura w nocy 5-10, w dzień 16-21 stopni ciepła.

Młody prawnik po studiach w Polsce poszukuje pracy.
Tel. 44-16-75. (Zam. D-522)

SP. Z O.O. ZATRUDNI INŻYNIERA DO SPRZEDAŻY METALI

Wymagania od kandydata:

- wykształcenie wyższe techniczne;
- dobra znajomość litewskiego i polskiego;
- umiejętność obcowania z Klientem;
- prawo jazdy (posiadanie samochodu);
- praca na komputerze (zaleta);

Zgłaszać się pod tel. 67-48-06, fax. 67-47-04 (Zam. 541)

Krytyczne dni i godziny we wrześniu

6, niedziela	(18.00-20.00)
13, niedziela	(17.00-19.00)
15, wtorek	(16.00-18.00)
20, niedziela	(18.00-20.00)
27, niedziela	(3.00-5.00)
28, poniedziałek	(17.00-19.00)

Sprzedam pszenizno gatunku „Tewo”; kupię żyto, jęczmień pokarmowy.
Tel. 8-22-590254, (8-290) 50271 (Zam. D-523)

POMNIKI

- * Dużo gotowych wzorów.
- * Zamówienia według katalogów
- * Komputerowe projektowanie
- * Przystępne ceny, zniżki

Przyjmowanie zamówień: tel. 462076
Wystawa-sprzedaz: Svitrigailos 30, tel. 261127.
Amžinasis akmuo (Zam. 22)

Przedsiębiorstwo personalne G. KAMINSKASA
Wykonuje kamienne pomniki po przystępnej cenie, zapewniamy wysoką jakość.
Laisves pr.1 (obok Policji Drogowej).
Informacja pod tel. 444-913 (po godz. 19), kom. (8-287) 30843. (Zam. 512)

DATY TYGODNIA

- * 5 września 1991 r. oficjalnie wznowiono stosunki dyplomatyczne między Litwą i Polską.
- * Przed 110 laty, 5 września 1888 r. Bertha Benz jako pierwsza kobieta przejechała samochodem 100 km.
- * 6 września 1953 r. zmarł ksiądz prałat Leon Żebrowski (ur. 1876), znakomity kaznodzieja, pełnił posługi duszpasterskie w Wilnie, Turgiealach, Szejzskach.
- * Przed 215 laty, 7 września 1783 r. zmarł Leonhard Euler (ur. 1707), szwajcarski matematyk, fizyk i astronom, jeden z twórców nowoczesnej matematyki.
- * 7 września 1928 r. w Gdyni nastąpiło otwarcie pierwszej polskiej linii transoceanicznej.
- * Przed 120 laty, 8 września 1878 r. zmarł Józef Oziębłowski (ur. 1805), plastyk; założył w Wilnie pracownię litograficzną, w której drukował obrazy, portrety, mapy i widoki Wilna.
- * 8 września 1873 r. urodził się Michał Siedlecki (zm. 1940), podróżnik i zoolog, współorganizator ochrony przyrody w Polsce.
- * Przed 170 laty, 9 września 1828 r. urodził się Lew Tołstoj (zm. 1910), znakomity pisarz rosyjski, mistrz prozy realistycznej-psychologicznej.
- * 10 września 1991 r. Litwa, Łotwa i Estonia ustąpiły członkami KBWE.
- * Przed 195 laty, 11 września 1803 r. urodził się Aleksander Stryjeński (zm. 1875), polski kartograf, uczestnik powstania listopadowego, od 1833 r. na emigracji, brał udział w pracach nad mapą geograficzną Szwajcarii.
- * 11 września 1823 r. zmarł David Ricardo (ur. 1772), ekonomista angielski, współtwórca ekonomii klasycznej.
- * Przed 160 laty, 11 września 1838 r. urodził się Adam Asnyk (zm. 1897), polski poeta, nowelista, dramaturg, uczestnik powstania 1863 r., członek Rządu Narodowego. Przygotował Władysław PODMOSTKO

Nowa agencja Quelle A. Jakszto 11-1 w Wilnie

PRZYJMUJE ZAMÓWIENIA na różne towary z katalogów „QUELLE”

Zamówienia przyjmowane są w oddziale Poczty Litewskiej oraz filiach agencji: w WILNIE - A. Jakszto 11-1, tel. (8-22) 61-12-86, 61-87-56; w KOWNIE - Laisves al. 74-3, tel. 32-05-63, tel./fax 32-37-37, w sklepie „Merkurijus”, Laisves al. 60, tel. 20-34-91; w KLAJPEDZIE - Taikos pr. 24, tel. (8-26) 29-49-90, 38-10-04, fax 294900 38 1004. (Zam. 505)

OPLATA ZA USŁUGI 7%

KURIER WILEŃSKI
Wydawca
ZSA „Kuriera Wileńskiego”
Drukuje SA „Spauda”

p.o. redaktora naczelnego Jerzy SURWIŁO
Nasz adres: Laisvės pr. 60
2056 Vilnius, Lietuvos Respublika
Indeks 0044 SL 322, ISSN 1392-0405
E-Mail adres: kurier_w@post.5ci.lt

TELEFONY: sekretariat redaktora naczelnego — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-73, sekretarz redakcji, zast. sekretarza — tel./fax 42-79-49.
DZIAŁY: problemów społecznych — 42-78-72, ekonomicznych, życia wsi, stołecznego, kultury — 42-79-68, literatury i sztuki, polityczny, szkolnictwa i młodzieży, listów — 42-79-64, sportu — 42-79-04, reklamy i ogłoszeń — 42-69-63. Fotokorespondent — 42-90-81.

Ogłoszenia i reklame do „Kuriera Wileńskiego” przyjmujemy się pod adresem: Dom Prasy, Laisvės pr. 60, piętro 11, pokój 1113, tel./fax 42-69-63, 42-78-63, w dniach pracy od godz. 9.00 do 17.00.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Opinię czytelników zawarte w ich listach nie zawsze są zbliżone z opinią redakcji.

Dyżurny redaktor Danuta DANOWSKA